

Estimada família Concepcionista:

Ens unim un any més en la preparació de la nostra festa de la Immaculada Concepció. Però aquest any, no es un any més, estem celebrant la Vida de **175 anys de la fundació de la nostra Congregació**. En aquest llarg camí recorregut volem **honorar** totes les persones que ens hem sumat a **viure fent i rebent el Bé**. Ens convidem a seguir **agraint** el nostre ésser de deixebles missioneres com a hereves i artesanes del Carisma Concepcionista que M. Alfonsa i les primeres germanes van iniciar el 1850.

*¿Com ho fem per **honorar** i **agrair** el camí de la nostra família MIC en el nostre **175 aniversari**?*

La nostra família ha anat estenent-se en el transcórrer de la seva història, com un dia va somiar la nostra fundadora. I en la nostra família, a través d'ella i més enllà d'ella, Déu ha anat desplegant la seva missió en nosaltres al servei del Regne. Per això estem **“alegres”** i seguim celebrant la vida amb les persones, els pobles i les realitats en què estem inserides sent llavor que continua donant fruit per **“Renéixer amb esperança”**.

*¿Como podem **renéixer avui amb esperança** en cada indret concepcionista?*

Com a església universal estem vivint el **Jubileu de l'Esperança**. La vida consagrada acaba de celebrar-lo a Roma amb el lema **“Pellegrins de l'esperança, pel camí de la pau”**.

El papa Lleó ens va exhortar a tots els consagrats i consagrades a romandre fidels a l'esperit de la sinodalitat, cridant-nos a viure una missió apassionant, teixida amb un "diàleg domèstic" que renova cada dia el Cos de Crist en les relacions, els processos i els mètodes de la vida eclesial. Ens va recordar que avui l'església ens demana ser testimonis singulars de la comunió, capaços de **caminar units** amb tota la gran família de Déu, compartint l'alegria de la vocació, superant divisions, perdonant i demanant perdó pels tancaments de l'autoreferencialisme. Ens va dir: *"Treballem per arribar a ser, dia rere dia, experts en sinodalitat, perquè és en aquest estil on l'església reconeix el rostre del Crist que camina amb nosaltres"*.

*Unides a la nostra església i a la seva proposta de caminar en sinodalitat ¿com ho fem per superar divisions, tot **perdonant** i **demanant perdó**? ¿com contribuïm a la **pau interior** per tal que les nostres paraules i accions contribueixin a la **pau social**?*

Volem de nou apropar-nos a **Maria** per tal de sentir-la ben a prop, tot aprenent d'ella, de la seva experiència de dona de fe, de mare i companya de camí, i així ens continuï inspirant les maneres de **cuidar estimant**, com ella, per seguir **fent i rebent el bé**.

Maria en el seu ésser de dona jove i pobra, d'un llogaret de la perifèria social i cultural del seu temps, es veu sorpresa per la irrupció de Déu en ella al rebre l'anunci de la nova vida que el poble esperava com a alliberament. *"Hi ha coses que només les persones senzilles, plenes de fe, poden captar, veritats que només el poble sap intuir, alegries que només els empobrits en poden gaudir."* (J. Antonio Pagola)

*¿Com vivim la nostra **confiança** en el fet que la promesa de la vida nova de Jesús que ens habita, pot transformar els nostres plans?*

«Alegra't» és el "Déu te guard" que escolta Maria de part de Déu i el que també avui hem d'escoltar. Sovint ens deixem contagiar per la tristesa, és un sentiment molt humà, però no ha d'envair la nostra vida ja que quan ens falta l'alegria, la cordialitat desapareix, la sororitat es va apagant i la nostra fe perd el gust de vida plena, tot es fa més difícil. Necessitem viure amb alegria per ser dones i homes que en la nostra fragilitat compartim l'encàrrec de ser llavor de vida que fecundi les nostres realitats personals, comunitàries, familiars i socials. Maria ens ensenya a confiar encara que, a voltes, sense comprendre, ens ensenya a acollir que l'alegria neix de la promesa en la vida que està per engendrar.

*¿Donem espai a Déu per tal que ens saludi com ho va fer a Maria? ¿Sentim la gran **alegria** de ser les seves **deixebles**?*

*¿Com **compartim** en cada comunitat, grup, centre, família **l'alegria** que trobem en la bellesa de nostra vocació?*

L'evangelí de la comunitat de Lluç ens presenta Maria posant-se **en camí** per trobar-se amb la seva cosina Isabel. La posa en marxa la fe en l'anunci rebut de Déu i la missió encomanada. En l'abraçada comparteixen la complicitat des de la vida nova que porten a les seves entranyes, des de l'experiència de Déu feta carn en elles. *“En la seva abraçada es produeix molt més que una trobada entre dos parentes. Marca una complicitat d'esperances personals i col·lectives. És la trobada de dues dones, de generacions en els límits de la maternitat, que es troben, per gràcia de Déu, en via de ser mares d'un temps nou”* (Ana Mª Díaz)

¿Creiem en **l'esperança de la fecunditat** de la abundància de la vida, amb una esperança que va més enllà de la nostra aparent infertilitat?

¿Creiem en la construcció d'un **nou temps** des del **present** concret que tenim a les nostres mans, també en allò que és petit i germinal?

Maria i Isabel es saluden mútuament i en aquesta salutació se'ns mostra com Déu intervé en les relacions humanes. *“En escoltar Isabel la salutació de Maria, el nen salta en les seves entranyes i queda plena de l'Esperit”. Es potencien tot compartint la capacitat de descobrir els senyals de Déu i anunciar-los amb les seves paraules. Aquestes paraules nodreixen la nostra fe fins el dia d'avui: “Beneïda entre les dones i beneït el fruit del teu ventre. Qui sóc jo perquè vingui a visitar-me la mare del meu Senyor”.*

¿Fem narració de la nostra experiència vital **beneïnt**, parlant bé dels altres, desitjant-los el Bé?

Jesús diu quina és la condició dels seus deixebles i clarifica qui són feliços quan afirma **“sortosos els qui escolten la Paraula de Déu i la posen en pràctica”**. També Isabel li diu a Maria: **“Feliç tu perquè has cregut”**, Maria accepta l'anunci i la missió de Déu perquè ha cregut. La iniciativa és de Déu, la resposta és de Maria a l'escoltar la Paraula i al respondre a ella. Maria és la primera deixeble.

¿De quina manera renovo el meu compromís, el meu **“fiat”** a la missió que se m'encomana com a deixeble missionera?

Isabel reconeix l'arribada de la gràcia de Déu a la seva vida i expressa: *“així ho ha fet Déu amb mi”*. Isabel i Maria són dones que al descobrir l'actuar de Déu en les seves vides, es tornen capaces de reconèixer l'actuació de Déu en les altres persones.

¿**Descobrim** i **expressem** l'actuació de Déu en la vida personal i en els fets i persones amb les que ens trobem?

El Papa Lleó ens acaba de regalar la seva exhortació *“Dilexi te”*: *“T’he estimat”* (Ap 3,9). En ella ens recorda que Déu opta pels pobres i destaca l’amor pregon de Jesús envers els pobres i la seva identificació amb ells. *“El papa Francesc la va deixar preparada imaginant que Crist s’adreçava a cadascun dient: no tens ni poder ni força, però jo t’he estimat”*. Aquest text evoca les paraules del càntic de Maria: *“Va enderrocar els poderosos del seu tron i va exaltar els humils”*. L’anunci de l’Evangeli només és creïble quan es tradueix en gestos de proximitat i acolliment; ...en cada migrant rebutjat, és Crist mateix qui truca a les portes de la comunitat”

Desitjo que cada cop que preguem amb les paraules del Magníficat ens fem conscients d’aquesta clara opció de la nostra fe per les persones que viuen situacions de pobresa. Desitjo que la nova vida-missió que s’està gestant al llindar de la nostra vida ens porti a seguir *“contribuint en la transformació de la realitat, deixant-nos transformar per ella, perquè ens sentim convocades a un estil de vida senzill i auster, que se solidaritza amb els empobrits i exercita la comunió de béns”*. (Opcions XXV Capítol General)

Desitjo que l’esdeveniment congregacional que estem vivint ens porti a creure en la **fecunditat de la nostra vida** perquè *“confiem en la certesa del que és inesperat, en la factibilitat del que és corprenedor, en l’evidència d’allò sorprenent”*. Desitjo que acceptem *“la invitació de Maria i Isabel a incorporar-nos al corrent de confiada espera en la que per a Déu no hi ha res impossible”* (Ana Mª Díaz)

Li demanem a Maria que ens esperoni a **sentir-nos unides en la mateixa barca congregacional**, i **amb tota la humanitat** que cerca i treballa per un món on la dignitat de les persones romangui al centre i amb harmonia amb el planeta que demana ser cuidat.

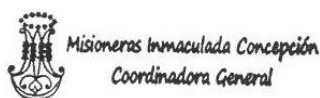
FELIÇ FESTA DE LA IMMACULADA CONCEPCIÓ!!

Rebeu una molt forta abraçada, en nom també de les germanes de l’equip general.

Barcelona, 8 de desembre de 2025

Isabel Vázquez Rodríguez

Coordinadora General

Calle València , 252
08007-Barcelona